

P6_TA-PROV(2005)0408

Κοινοτική προσέγγιση της διαχείρισης της οικονομικής μετανάστευσης

Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με την κοινοτική προσέγγιση της διαχείρισης της οικονομικής μετανάστευσης (COM(2004)0811 - 2005/2059(INI))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη την Πράσινη Βίβλο της Επιτροπής σχετικά με την κοινοτική προσέγγιση για τη διαχείριση της οικονομικής μετανάστευσης (COM(2004)0811),
- έχοντας υπόψη την Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, και ιδίως το άρθρο της 13 που αφορά την ελευθερία κυκλοφορίας και διαμονής και με το δικαίωμα στην επιστροφή,
- έχοντας υπόψη την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου και τις Θεμελιώδεις Ελευθερίες και, ειδικότερα, το άρθρο 8 σχετικά με το δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής,
- έχοντας υπόψη τον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ειδικότερα το άρθρο 15 σχετικά με την ελευθερία του επαγγέλματος και το δικαίωμα προς εργασία,
- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Μελέτη για τις σχέσεις μεταξύ νόμιμης και παράνομης μετανάστευσης» (COM(2004)0412),
- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Πρώτη Ετήσια Έκθεση για τη Μετανάστευση και την Ένταξη» (COM(2004)0508),
- έχοντας υπόψη τις γνωμοδοτήσεις της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής και της Επιτροπής των Περιφερειών, της 15ης Δεκεμβρίου 2004 και της 24ης Ιανουαρίου 2005 αντιστοίχως, σχετικά με την ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Μελέτη για τις σχέσεις μεταξύ νόμιμης και παράνομης μετανάστευσης»,
- έχοντας υπόψη το από 15 Ιανουαρίου 2004 ψήφισμά του σχετικά με την ανακοίνωση της Επιτροπής με θέμα τη μετανάστευση, την απασχόληση και την ένταξη¹,
- έχοντας υπόψη τη Συνθήκη του Άμστερνταμ που παρέχει στην Κοινότητα αρμοδιότητες και ευθύνες στους τομείς της μετανάστευσης και του ασύλου, καθώς και το άρθρο 63 της Συνθήκης ΕΚ,
- έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα των Ευρωπαϊκών Συμβουλίων του Τάμπερε της 15ης και 16ης Οκτωβρίου 1999, του Λάκεν της 14ης και 15ης Δεκεμβρίου 2001, της Σεβίλλης της 21ης και 22ας Ιουνίου 2002 και της Θεσσαλονίκης της 19ης και 20ής Ιουνίου 2003,
- έχοντας υπόψη τη σύστασή του προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της 14ης Οκτωβρίου 2004 σχετικά με το μέλλον του χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και

¹ ΕΕ C 92 Ε της 16.4.2004, σ. 390.

δικαιοσύνης, καθώς και σχετικά με τις προϋποθέσεις για την ενίσχυση της νομιμότητας και της αποτελεσματικότητάς του¹,

- έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου των Βρυξελλών της 4ης και 5ης Νοεμβρίου 2004, καθώς και το Πρόγραμμα της Χάγης που περιλαμβάνεται σε αυτά,
- έχοντας υπόψη το άρθρο 45 του Κανονισμού του,
- έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων και τις γνωμοδοτήσεις της Επιτροπής Ανάπτυξης, της Επιτροπής Διεθνούς Εμπορίου και της Επιτροπής Δικαιωμάτων των Γυναικών και Ισότητας των Φύλων (A6-0286/2005),
- A. λαμβάνοντας υπόψη ότι θα πρέπει να αποτελεί καθήκον της ΕΕ, χάριν της διαχείρισης της μετανάστευσης εργαζομένων στην Κοινότητα και της πλήρους απασχόλησης, να αναπτύξει κοινή μεταναστευτική πολιτική σύμφωνα με την κοινοτική αναπτυξιακή πολιτική και παράλληλα με την ουσιαστική εφαρμογή του δικαιώματος ελεύθερης κυκλοφορίας των προσώπων στο εσωτερικό της Κοινότητας,
- B. λαμβάνοντας υπόψη ότι δεν υπάρχει ευρωπαϊκή μεταναστευτική πολιτική η οποία να παρέχει σφαιρικό και συντονισμένο πλαίσιο και ότι είναι απαραίτητο, η Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη μέλη της να διαχειριστούν τα υφιστάμενα μεταναστευτικά ρεύματα,
- Γ. λαμβάνοντας υπόψη την υποχρέωση της Ευρωπαϊκής Ένωσης να αποκτήσει το ταχύτερο δυνατόν γνήσια ευρωπαϊκή μεταναστευτική πολιτική,
- Δ. εκτιμώντας ότι η οικονομική μετανάστευση μπορεί να συμβάλει στη διαχείριση των υφισταμένων μεταναστευτικών ροών και να έχει ως πιθανή βασική συνέπεια τον περιορισμό της παράνομης μετανάστευσης, όπως επίσης να συμβάλει αποτελεσματικά στην καταπολέμηση της εκμετάλλευσης των παρανόμων μεταναστών στην παραοικονομία και στην εμπορία ανθρώπων,
- E. λαμβάνοντας υπόψη ότι η οικονομική μετανάστευση αποτελεί μέρος μόνο της λύσης για το δημογραφικό πρόβλημα ή τις οικονομικές δυσκολίες· λαμβάνοντας υπόψη ότι, προκειμένου να αντιμετωπισθούν οι προκλήσεις της παγκοσμιοποίησης, πρέπει να καταβληθούν προσπάθειες ώστε να βρεθούν νέες λύσεις στον τομέα της οικονομικής πολιτικής και της αγοράς εργασίας που θα αφορούν κυρίως την ισορροπία μεταξύ επαγγελματικού και οικογενειακού βίου για τους άνδρες και τις γυναίκες και την ίση αμοιβή για ίση εργασία,
- ΣΤ. εκτιμώντας ότι μια ευρωπαϊκή μεταναστευτική πολιτική οφείλει πρωτίστως να στηρίζεται στον σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων του ανθρώπου, σύμφωνα με τις ισχύουσες διεθνείς συμβάσεις,
- Z. λαμβάνοντας υπόψη τις προβλέψεις όσον αφορά τη γήρανση του οικονομικά ενεργού πληθυσμού της Ευρώπης και τους κινδύνους που αναμένεται να προκύψουν ως προς την αλληλεγγύη μεταξύ των γενεών στην Ευρώπη, δημιουργώντας νέες ανάγκες για εργατικό δυναμικό, ειδικευμένο αλλά και ανειδίκευτο, σε όλα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής

¹ ΕΕ C 166 Ε της 7.7.2005, σ. 58.

Ένωσης,

- H. λαμβάνοντας υπόψη ότι, στον τομέα της μετανάστευσης, τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν μετατραπεί από χώρες καταγωγής σε χώρες υποδοχής,
- Θ. εκτιμώντας ότι επειδή τα μεταναστευτικά ρεύματα αφορούν όχι μόνο τα μεθωρικά κράτη μέλη αλλά και την Ευρωπαϊκή Ένωση στο σύνολό της, καθίσταται ακόμη περισσότερο επιτακτική η ανάγκη θέσπισης κοινής μεταναστευτικής πολιτικής,
- I. πεπεισμένο ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση, ως χώρος χωρίς εσωτερικά σύνορα, οφείλει να υιοθετήσει μια κοινή, συνεκτική και αποτελεσματική προσέγγιση για τη διαφύλαξη μιας ασφαλούς ευρωπαϊκής κοινωνίας και να καταρτίσει μια κοινή πολιτική στους τομείς του ασύλου, των θεωρήσεων και της μετανάστευσης η οποία να βασίζεται στον αμοιβαίο σεβασμό και αλληλεγγύη και να είναι συνεπής προς τις υποχρεώσεις περί ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ώστε να διασφαλίζει μια ασφαλή ευρωπαϊκή κοινωνία· ότι η εν λόγω πολιτική πρέπει να σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα, να περιλαμβάνει την καταπολέμηση των διακρίσεων, του ρατσισμού και της ξενοφοβίας και να ρυθμίζει τη μετανάστευση σε γενική, ισορροπημένη και ανθρώπινη βάση,
- ΙΑ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας του Συμβουλίου 2003/109/ΕΚ της 25ης Νοεμβρίου 2003 σχετικά με το καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες¹ εκπνέει τον Ιανουάριο του 2006 και ότι η εν λόγω οδηγία ορίζει ότι, όταν ένας υπήκοος τρίτης χώρας διαμένει νομίμως επί πέντε έτη σε ένα κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μπορεί να του χορηγηθεί το καθεστώς του επί μακρόν διαμένοντος και να αποκτήσει έτσι το δικαίωμα διαμονής σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης,
- ΙΒ. εκτιμώντας ότι η μετανάστευση για οικονομικούς λόγους συνιστά μείζονα πρόκληση για την Ευρωπαϊκή Ένωση η οποία απαιτεί κοινή προσέγγιση, σε αντίθεση με την αποκλειστικά εθνική θεώρηση του ζητήματος της μετανάστευσης,
- ΙΓ. εκτιμώντας ότι η μετανάστευση έχει αποδεδειγμένα θετικό αντίκτυπο στην αγορά εργασίας (δυναμισμός) και ότι πρέπει, ως εκ τούτου, να αντιμετωπίζεται μάλλον ως ευκαιρία παρά να ορίζεται ως ζήτημα ασφάλειας,
- ΙΔ. εκτιμώντας ότι οι πολιτικές που σχετίζονται με την οικονομική μετανάστευση πρέπει να συνδυάζονται με τη στρατηγική της Λισαβόνας και την ευρωπαϊκή στρατηγική απασχόλησης,
- ΙΕ. πεπεισμένο ότι τα μέτρα που λαμβάνονται για τη ρύθμιση της νόμιμης μετανάστευσης και της ενσωμάτωσης πρέπει να συνοδεύονται από μέτρα για τη διασφάλιση των εξωτερικών συνόρων, πολιτική για την επιστροφή και μέτρα για την καταπολέμηση της παράνομης μετανάστευσης, της εμπορίας ανθρώπων και της εκμετάλλευσης των μεταναστών που απασχολούνται παράνομα,
- ΙΣΤ. πεπεισμένο ότι για την επιτυχία των πολιτικών της νόμιμης μετανάστευσης απαιτείται επίσης η εφαρμογή μιας συνολικής και προορατικής στρατηγικής για την πλήρη ενσωμάτωση, η οποία θα περιλαμβάνει μια σειρά κοινωνικών, οικονομικών και πολιτικών μέτρων, καθώς και προγράμματα υποδοχής και γλωσσικής κατάρτισης,

¹ ΕΕ L 16 της 23.1.2004, σ. 44.

έχοντας ως δεδομένο ότι δεν πρέπει να διαφοροποιούνται οι πολιτικές μετανάστευσης και ενσωμάτωσης,

- ΙΖ. εκτιμώντας ότι, σύμφωνα με την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, πρέπει να διασφαλίζεται ο πλήρης σεβασμός του δικαιώματος στην οικογενειακή ζωή για όλους τους μετανάστες που διαμένουν νομίμως στην επικράτεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ότι είναι ανάγκη να αναθεωρηθεί η οδηγία του Συμβουλίου 2003/86/ΕΚ της 22ας Σεπτεμβρίου 2003 σχετικά με την επανένωση των οικογενειών¹ προκειμένου να διασφαλιστεί ο σεβασμός αυτού του δικαιώματος,
 - ΙΗ. έχοντας επίγνωση του γεγονότος ότι η συνεργασία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών της με τις χώρες καταγωγής στον συγκεκριμένο τομέα είναι μείζονος σημασίας και πρέπει να συνδυαστεί με μια γνήσια πολιτική αναπτυξιακής συνεργασίας,
 - ΙΘ. εκτιμώντας ότι όλα τα κράτη μέλη οφείλουν να κυρώσουν τη διεθνή σύμβαση για την προστασία των δικαιωμάτων των διακινούμενων εργαζομένων και των μελών των οικογενειών τους,
 - Κ. εκτιμώντας ότι η παράνομη εργασία είναι το σημαντικότερο κίνητρο για την παράνομη μετανάστευση και ότι, ως εκ τούτου, τα κράτη μέλη οφείλουν να εντείνουν τις προσπάθειές τους για την καταπολέμηση της μη ελεγχόμενης εργασίας και την αποθάρρυνση και τιμωρία των ατόμων που απασχολούν παράνομους μετανάστες,
1. εκφράζει τη λύπη του για το γεγονός ότι το Συμβούλιο αποφάσισε να διατηρήσει την ομοφωνία και τη διαδικασία διαβούλευσης στο σύνολο του τομέα της νόμιμης μετανάστευσης· θεωρεί δε ότι, αντιθέτως, ο μόνος τρόπος θέσπισης αποτελεσματικής και διαφανούς νομοθεσίας στον εν λόγω τομέα είναι η διαδικασία συναπόφασης·
 2. επισημαίνει ότι οι μετανάστες έχουν συμβάλει σε μεγάλο βαθμό και συνεχίζουν να συμβάλλουν στην ευημερία και την οικονομική, πολιτιστική και κοινωνική ανάπτυξη των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
 3. θεωρεί ότι η οικονομική μετανάστευση είναι ένα θετικό ανθρώπινο φαινόμενο που ανέκαθεν ευνοούσε την ανάπτυξη των πολιτισμών και των πολιτιστικών και τεχνολογικών ανταλλαγών·
 4. εκφράζει τη λύπη του για το γεγονός ότι, μέχρι σήμερα, το Συμβούλιο δεν κατόρθωσε να καθορίσει κοινή μεταναστευτική πολιτική και, ουσιαστικά, επικέντρωσε την προσοχή του στην κατασταλτική πτυχή αυτής της πολιτικής (συμφωνίες επανεισδοχής, αστυνόμευση των συνόρων...)
 5. υπογραμμίζει ότι η πραγματική ανάπτυξη μιας κοινής μεταναστευτικής πολιτικής, συνεκτιμώντας τα θεμελιώδη δικαιώματα και τις διεθνείς υποχρεώσεις που απορρέουν στο θέμα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, αποτελεί πρωτεύοντα στόχο της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης, ο οποίος μάλιστα επιβεβαιώθηκε στο Πρόγραμμα της Χάγης της 4ης και 5ης Νοεμβρίου 2004·
 6. υπενθυμίζει ότι το δικαίωμα ψήφου αποτελεί αρμοδιότητα των κρατών μελών·

¹ ΕΕ L 251 της 3.10.2003, σ. 12.

7. εκτιμά ότι είναι αναγκαίο να ενθαρρυνθεί η κοινωνική και πολιτική ένταξη των διακινούμενων εργαζομένων προκειμένου να απολαύουν ισοδύναμων δικαιωμάτων· καλεί, συνεπώς, τα κράτη μέλη, την Επιτροπή και το Συμβούλιο να λάβουν όλα τα απαιτούμενα μέτρα προκειμένου να αναγνωρισθεί στους μετανάστες που διαμένουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση επί μία πενταετία τουλάχιστον δικαίωμα ψήφου στις τοπικές και ευρωπαϊκές εκλογές·
8. καλεί τα κράτη μέλη να θεσπίσουν ειδικές άδειες παραμονής οι οποίες θα αποσκοπούν στη διευκόλυνση της αναζήτησης εργασίας·
9. καλεί επιτακτικά την Επιτροπή να συμπεριλάβει στα κείμενα των αποφάσεων και των αποφάσεων πλαισίων της το σύνολο των διατάξεων της διεθνούς σύμβασης για την προστασία των δικαιωμάτων των διακινούμενων εργαζομένων και των μελών των οικογενειών τους, η οποία εγκρίθηκε από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών στις 18 Δεκεμβρίου 1990 και αποσκοπεί στην ενσωμάτωση των διακινούμενων εργαζομένων· καλεί τα κράτη μέλη, σύμφωνα με το από 24 Φεβρουαρίου 2005 ψήφισμά του σχετικά με τις προτεραιότητες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τις συστάσεις για την 61η σύνοδο της Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών στη Γενεύη (14 Μαρτίου ως 22 Απριλίου 2005)¹ καθώς και τη γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής², να κυρώσουν τη συμφωνία των Ηνωμένων Εθνών για την προστασία των δικαιωμάτων όλων των εργαζομένων και των μελών των οικογενειών τους·
10. τονίζει με έμφαση ότι η μετανάστευση απαιτεί διαφοροποιημένη προσέγγιση ανάλογα με τους λόγους εισόδου, όπως είναι η αίτηση ασύλου, η φυγή ή η οικονομική μετανάστευση·
11. καλεί τα κράτη μέλη να άρουν αμέσως όλους τους φραγμούς στην ελεύθερη κυκλοφορία των πολιτών της Ένωσης·
12. κρίνει ότι η μεταναστευτική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να διαμορφωθεί βάσει μιας συνολικής και συνεκτικής προσέγγισης, η οποία θα στηρίζεται στη συνεργία μεταξύ των διαφορετικών τομέων πολιτικής και όχι μόνο στις απαιτήσεις της αγοράς εργασίας στα κράτη μέλη·
13. εμμένει στη θέσπιση μιας κοινής μεταναστευτικής πολιτικής η οποία θα αποσκοπεί στον τερματισμό της εκτεταμένης εκμετάλλευσης ενός εργατικού δυναμικού το οποίο έχει καταστεί ευάλωτο λόγω της απουσίας νομίμων διαύλων μετανάστευσης·
14. καλεί την Επιτροπή, κατά τον σχεδιασμό ενός ευρωπαϊκού πλαισίου για την οικονομική μετανάστευση, να λάβει υπόψη τις διαφορετικές πολιτικές και εμπειρίες που υφίστανται στα κράτη μέλη και τονίζει ότι πρέπει να διεξάγεται επί σταθερής βάσεως αξιολόγηση του αντικτύπου της μεταναστευτικής πολιτικής στις άλλες πολιτικές της ΕΕ, συμπεριλαμβανομένης της εμπορικής πολιτικής·
15. τάσσεται υπέρ του ενδεχομένου χαλάρωσης και ενίσχυσης της αποτελεσματικότητας των διαδικασιών εισόδου με άδεια παραμονής για εργασία, των ελάχιστων προϋποθέσεων για την υποδοχή υπηκόων τρίτων χωρών τόσο ως μισθωτών όσο και ως ελεύθερων

¹ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P6_TA(2005)0051.

² Γνωμοδότηση SOC/173 της 30ής Ιουνίου 2004.

επαγγελματιών, και των αδειών διαμονής και εργασίας για όσους εργάζονται εποχικά ή για συγκεκριμένο έργο περιορισμένης διάρκειας·

16. θεωρεί απολύτως απαραίτητη την ενίσχυση της αλληλεγγύης, ειδικά με τα νέα κράτη μέλη, όσον αφορά τη λήψη μέτρων για την ένταξη των μεταναστών·
17. επισημαίνει ότι η μαζική νομιμοποίηση έχει σκοπό να προσφέρει στους παράνομους μετανάστες προοπτικές για το μέλλον, αλλά δεν πρέπει να αντικαθιστά την πραγματική πολιτική διαχείρισης της μετανάστευσης και δεν συνιστά αποτελεσματικό μέσο για την πρόσληψη οικονομικών μεταναστών·
18. καλεί επιτακτικά την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να λάβουν υπόψη την κατάσταση των μεταναστών οι οποίοι βρίσκονται ήδη στην επικράτεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης (αιτούντες άσυλο, μέλη οικογενειών διακινούμενων εργαζομένων, σπουδαστές, παράνομοι μετανάστες...) και συμβάλλουν ήδη στην ευημερία της ευρωπαϊκής οικονομίας, χωρίς όμως να απολαύουν νομικής αναγνώρισης·
19. τονίζει ότι η οικονομική μετανάστευση συνιστά μέρος της λύσης στο πρόβλημα της γήρανσης στην Ευρώπη και στα διάφορα οικονομικά προβλήματα, θεωρεί δε ότι τα κράτη μέλη πρέπει να αναζητήσουν νέους δρόμους στις πολιτικές που χαράζουν στους τομείς της οικονομίας και της απασχόλησης, περιλαμβανομένων των πολιτικών συνδυασμού της επαγγελματικής και της οικογενειακής ζωής, προκειμένου να ανταποκριθούν στις προκλήσεις της παγκοσμιοποίησης·
20. υπενθυμίζει ότι τα προβλήματα στην αγορά εργασίας της ΕΕ πρέπει να επιλυθούν όχι μόνον με την οικονομική μετανάστευση, αλλά και με ενίσχυση της καινοτομίας, των νέων τεχνολογιών, αύξηση της παραγωγικότητας και ενθάρρυνση της απασχόλησης των πιο μεγάλων σε ηλικία εργαζομένων εντός της ΕΕ·
21. προτείνει στο Συμβούλιο να αναλάβει τις ενδεδειγμένες πρωτοβουλίες ώστε οι αρμόδιοι για θέματα μετανάστευσης κάθε κράτους μέλους να έχουν τον ίδιο βαθμό και να υπάγονται στο ίδιο υπουργείο, προκειμένου να διευκολυνθεί η ανταλλαγή πληροφοριών και η βελτίωση του συντονισμού των πολιτικών·
22. καλεί την Επιτροπή να προχωρήσει στην ανάλυση των βέλτιστων πρακτικών που εφαρμόζουν τα κράτη μέλη για την καταπολέμηση της παράνομης μετανάστευσης·
23. υπενθυμίζει την καθοριστική σημασία της θέσπισης ρητρών εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε όλες τις συμφωνίες σύνδεσης και συνεργασίας σχετικά με την κοινή διαχείριση των μεταναστευτικών ροών και την υποχρεωτική επανεισδοχή, στην περίπτωση παράνομης μετανάστευσης·
24. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να ξεκινήσουν εκστρατείες ευαισθητοποίησης και ενημέρωσης του πληθυσμού σχετικά με την πολιτική νόμιμης μετανάστευσης και τον θετικό αντίκτυπο της εν λόγω πολιτικής, προκειμένου, συγκεκριμένα, να διασκεδαστούν οι ανησυχίες των πολιτών και να δοθεί θετική εικόνα της μετανάστευσης·
25. καλεί την Επιτροπή να καταρτίσει πρόταση οδηγίας η οποία θα ορίζει τις επαρκείς και αναγκαίες προϋποθέσεις για την υποδοχή των υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι εισέρχονται στην επικράτεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης με σκοπό την εργασία, με κύριο στόχο τη δημιουργία νομίμων διαύλων μετανάστευσης·

26. εκτιμά ότι το εν λόγω νομοθετικό μέσο πρέπει να θεσπίζει συνολικό –και όχι τομεακό– νομικό πλαίσιο αναφοράς·
27. είναι πεπεισμένο ότι είναι προτιμότερο να θεσπιστεί ενιαία διοικητική διαδικασία για τη χορήγηση άδειας εργασίας και διαμονής στους οικονομικούς μετανάστες, λαμβάνοντας υπόψη την αρχή της επικουρικότητας·
28. επισημαίνει ότι, σε τέτοιο σύστημα, η υποδοχή ενός οικονομικού μετανάστη θα συνδεόταν υποχρεωτικά με την ύπαρξη συγκεκριμένης θέσης εργασίας· προτρέπει, εντούτοις, την Επιτροπή να εξετάσει τη δυνατότητα έκδοσης ειδικών αδειών διαμονής για όσους αναζητούν εργασία ή αυτοαπασχολούνται·
29. προτρέπει τα κράτη μέλη να εξετάσουν το ενδεχόμενο καθιέρωσης ειδικών ενιαίων αδειών διαμονής και εργασίας οι οποίες θα διευκολύνουν την πρόσληψη εποχικών εργαζομένων ή απασχολούμενων σε εργασίες συγκεκριμένης χρονικής διάρκειας·
30. εκτιμά ότι, προκειμένου να μειωθούν στο ελάχιστο οι επιπτώσεις της παράνομης μετανάστευσης και της μη ελεγχόμενης εργασίας, η πρόταση πρέπει επίσης να προβλέπει διατάξεις σχετικά με την είσοδο των διακινούμενων εργαζομένων στην αγορά εργασίας·
31. καλεί την Επιτροπή να ορίσει με σαφήνεια τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των οικονομικών μεταναστών·
32. προτρέπει την Επιτροπή να θεσπίσει μια πολιτική επαναπατρισμού η οποία θα στηρίζεται στην προαγωγή του εθελούσιου επαναπατρισμού και θα περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, μέτρα στήριξης στη χώρα καταγωγής·
33. προτρέπει την Επιτροπή να εξετάσει επίσης το πρόβλημα της ενδεχόμενης παράνομης παράτασης της διαμονής, λαμβάνοντας υπόψη τη διάρκεια της απασχόλησης και της διαμονής, την παρουσία άλλων μελών της οικογένειας του μετανάστη και το επίπεδο ένταξης·
34. καλεί τα κράτη μέλη, σε ό,τι αφορά την εισδοχή οικονομικών μεταναστών, να λαμβάνουν υπόψη εκτός των οικονομικών συμφερόντων και όλα τα υπόλοιπα νόμιμα συμφέροντα ούτως ώστε ο καθορισμός της χορήγησης αδειών παραμονής να συνιστά το αποτέλεσμα μιας ισορροπημένης στάθμισης των συμφερόντων·
35. προτρέπει την Επιτροπή να εξετάσει το ενδεχόμενο θέσπισης ελαχίστων κανόνων όσον αφορά τους κανόνες επιλογής και την πιστοποίηση των πτυχίων από τρίτες χώρες·
36. προτρέπει την Επιτροπή να καταρτίσει και να εφαρμόσει αμελλητί και από κοινού με τα κράτη μέλη κατευθυντήριες γραμμές για την αντικειμενική συλλογή στατιστικών δεδομένων, προκειμένου να αποκομίσει πλήρη και διαφοροποιημένη συνολική εικόνα σχετικά με την κατάσταση και τις οικονομικές επιπτώσεις της μετανάστευσης στα κράτη μέλη και στις χώρες καταγωγής, καθώς επίσης και για τις σημερινές απαιτήσεις σε εργατικό δυναμικό στο σύνολο της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
37. θεωρεί, γνωρίζοντας ότι τα κράτη μέλη είναι αρμόδια να λαμβάνουν αποφάσεις για την επιλογή και τον καθορισμό του αριθμού των υπηκόων τρίτων χωρών στο έδαφός τους, ότι πρέπει να αξιολογούνται τα στατιστικά δεδομένα των κρατών μελών και, ενδεχομένως, να διεξάγονται συνολικές εκτιμήσεις·

38. καλεί την Επιτροπή να εξετάσει τη δυνατότητα δημιουργίας σημείων επαφής ή ενημέρωσης σε τοπικό και/ή περιφερειακό επίπεδο για τις ευρωπαϊκές επιχειρήσεις οι οποίες επιθυμούν να προσλάβουν οικονομικούς μετανάστες·
39. καλεί τα κράτη μέλη να παράσχουν στην Επιτροπή εκτιμήσεις, βασιζόμενες σε στατιστικές, ούτως ώστε η τελευταία να μπορεί να προβαίνει σε προβλέψεις των αναγκών εργατικού δυναμικού σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση·
40. προτρέπει τα κράτη μέλη να δημιουργήσουν στο Διαδίκτυο ιστοσελίδα στην οποία θα συγκεντρώνονται οι αγγελίες προσφοράς εργασίας, έτσι ώστε τα άτομα που αναζητούν εργασία να έχουν πρόσβαση σε άμεση και δωρεάν ενημέρωση, και να προσφέρουν επίσης τη δυνατότητα πρόσβασης σε αυτές τις αγγελίες μέσω του διαδικτυακού τόπου του ευρωπαϊκού δικτύου για την απασχόληση (EURES)·
41. προτρέπει την Επιτροπή, στο πλαίσιο της κατάρτισης του μελλοντικού σχεδίου δράσης της, να θεσπίσει ένα μέσο το οποίο θα επιτρέπει την ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών μεταξύ των κρατών μελών στον τομέα της ένταξης·
42. υπενθυμίζει την εθνική αρμοδιότητα σε θέματα κοινωνικής ενσωμάτωσης, η οποία συνεπάγεται δικαιώματα και υποχρεώσεις τόσο για τις κοινωνίες υποδοχής των μεταναστών όσο και για τους ίδιους τους μετανάστες· καλεί τα κράτη μέλη να συντονίσουν τις εθνικές τους πολιτικές σύμφωνα με την ανοιχτή μέθοδο συντονισμού με γνώμονα τις κοινές κατευθυντήριες αρχές σχετικά με την πολιτική ένταξης των μεταναστών που ενέκρινε το Συμβούλιο στις 19 Νοεμβρίου 2004·
43. καλεί την Επιτροπή να προτείνει ρύθμιση για να διασφαλίσει τη δυνατότητα πρόσβασης των οικονομικών μεταναστών, ακόμη και μετά την επιστροφή τους στις αναπτυσσόμενες χώρες, στις εισφορές που έχουν καταβάλει στα ευρωπαϊκά συστήματα κοινωνικής ασφάλισης·
44. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να δώσουν ιδιαίτερη προσοχή στην ειδική κατάσταση των μεταναστριών με εξαρτώμενα παιδιά, κυρίως όσον αφορά τα δικαιώματα που απορρέουν από προσωρινές συμβάσεις εργασίας·
45. καλεί τα κράτη μέλη υποδοχής και τις χώρες καταγωγής των μεταναστών να συνάψουν συμφωνίες με στόχο τη μεταφορά των κεκτημένων δικαιωμάτων από την μια χώρα στην άλλη σε ό,τι αφορά την αναγνώριση της προϋπηρεσίας σε απασχολήσεις που προϋποθέτουν συγκεκριμένα προσόντα ή την κοινωνική ασφάλιση·
46. υπογραμμίζει ότι τα εμβάσματα των μεταναστών από τις χώρες υποδοχής στην πατρίδα τους ξεπερνούν σαφώς το ύψος των μεταφορών της αναπτυξιακής βοήθειας και είναι ζωτικής σημασίας για την επίτευξη του αναπτυξιακού στόχου της Χιλιετηρίδας όσον αφορά την εξάλειψη της φτώχειας· καλεί τα αρμόδια όργανα να διευκολύνουν τα τραπεζικά εμβάσματα επιβάλλοντας τα χαμηλότερα δυνατά τέλη·
47. υπογραμμίζει τη σημασία της συνεργασίας μεταξύ των κοινωνιών υποδοχής, αφενός, και των μεταναστών και των κοινωνιών καταγωγής τους, αφετέρου·
48. εκτιμά ότι είναι αναγκαίο να αλλάξουν οι ευρωπαίοι πολίτες τον τρόπο με τον οποίο αντιλαμβάνονται το μεταναστευτικό φαινόμενο, συγκεκριμένα δε με την ενεργό

καταπολέμηση των διακρίσεων, του ρατσισμού και της ξενοφοβίας, καθώς και με ένταξη της ιστορίας της μετανάστευσης στα σχολικά προγράμματα·

49. τάσσεται υπέρ της προαγωγής της «κυκλοφορίας των εγκεφάλων», η οποία μπορεί να ενθαρρυνθεί μέσω της επέκτασης της αρχής της κοινοτικής προτίμησης στα άτομα που έχουν ήδη εργαστεί για ορισμένο αριθμό ετών στην επικράτεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης προτού επιστρέψουν στη χώρα καταγωγής τους·
50. θεωρεί ζωτικής σημασίας να δώσει η ευρωπαϊκή πολιτική για την οικονομική μετανάστευση συγκεκριμένες απαντήσεις στο πρόβλημα της διαρροής εγκεφάλων·
51. καλεί την Επιτροπή να προβεί άμεσα στην έναρξη διαλόγου με τις κυβερνήσεις των χωρών καταγωγής των μεταναστών, προκειμένου να επιτευχθεί η ορθή ισορροπία όσον αφορά την καταρτιζόμενη νομοθεσία, η οποία να καθιστά δυνατή τη μετανάστευση και την ανάπτυξη της επαγγελματικής κατάρτισης· φρονεί ότι στο πλαίσιο αυτού του διαλόγου πρέπει να ενισχυθεί η ανάπτυξη ειδικών μέτρων στους τομείς που θίγονται σε μεγάλο βαθμό από τη διαρροή μορφωμένου δυναμικού, κατόπιν συμφωνίας με αυτές τις χώρες·
52. καλεί τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη να ενημερώνουν τους ενδεχόμενους μετανάστες σχετικά με τις νομικές τους δυνατότητες και τις προοπτικές τους προτού εγκαταλείψουν τις χώρες καταγωγής τους, και καλεί την Επιτροπή να προωθήσει τον συντονισμό των διπλωματικών και προξενικών δομών των κρατών μελών που λειτουργούν στην ίδια χώρα, προκειμένου να κατευθυνθεί κατά το δυνατόν ο εκάστοτε μετανάστης στα κράτη μέλη που διαθέτουν επαρκείς ικανότητες υποδοχής για το επαγγελματικό του προφίλ·
53. υπογραμμίζει ότι είναι ουσιώδους σημασίας οι μετανάστες να τυγχάνουν δίκαιης μεταχείρισης και να απολαύουν ίσων δικαιωμάτων·
54. υπογραμμίζει ότι η κοινή μεταναστευτική πολιτική πρέπει να συνυπολογίσει τους λόγους που ωθούν τους μετανάστες να καταφύγουν στην Ευρώπη, ενίοτε δε με κίνδυνο της ζωής τους, και ότι πρέπει, ως εκ τούτου, να συνδυαστεί με μια δυναμική κοινή πολιτική αναπτυξιακής συνεργασίας·
55. υπογραμμίζει τη σημασία και την αναγκαιότητα της ενίσχυσης της συνεργασίας όχι μόνο μεταξύ της ΕΕ και των χωρών καταγωγής, αλλά και μεταξύ των ίδιων των χωρών καταγωγής, ιδίως μεταξύ των χωρών που συμμετέχουν στην ευρωπαϊκή πολιτική γειτονίας, μεταξύ των χωρών ΑΚΕ καθώς και μεταξύ των πρώτων και των τελευταίων·
56. αναμένει από την Επιτροπή, στα μέτρα που λαμβάνει για την καταπολέμηση της οργανωμένης εμπορίας ανθρώπων από τις αναπτυσσόμενες χώρες, να μην ενοχοποιεί τα θύματα της σωματεμπορίας αλλά να εστιάζει τις δράσεις της στην τιμωρία των δραστών· διαπιστώνει ότι πολλές γυναίκες, θύματα σωματεμπορίας, δεν έχουν πρόσβαση σε νομική ούτε κοινωνική προστασία·
57. καλεί την Επιτροπή να αναγνωρίσει την παιδική μετανάστευση ως αυτόνομη πτυχή της οικονομικής μετανάστευσης και να διασφαλίσει τα δικαιώματα και την προστασία των ανήλικων μεταναστών σύμφωνα με το άρθρο 24 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
58. πιστεύει ότι η ρύθμιση της μετανάστευσης μεταξύ τρίτων χωρών θα συνέβαλε στην

προστασία των μεταναστών στον τομέα των ανθρωπίνων και εργατικών δικαιωμάτων, ενώ συγχρόνως θα χρησίμευε στην ποινική δίωξη και την καταδίκη των υπευθύνων για παράνομη διακίνηση ανθρώπων·

59. συνιστά στην Επιτροπή να διευκολύνει την εκ νέου μετανάστευση στην Ευρωπαϊκή Ένωση νόμιμων μεταναστών που έχουν επιστρέψει στις αναπτυσσόμενες χώρες σε σύγκριση με μετανάστες που μεταναστεύουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση για πρώτη φορά, προκειμένου να εκτιμηθεί δεόντως η κτηθείσα εμπειρία αυτών των ατόμων σε θέματα ένταξης·
60. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο, στην Επιτροπή, καθώς και στις κυβερνήσεις και στα κοινοβούλια των κρατών μελών.